COLLEGIUM 1704

14. 11. 2026, 20:00
→ Bazilika Nanebevzetí Panny Marie

14 November 2026, 8 p.m.
→ Basilica of the Assumption of the Virgin Mary

ÚČINKUJÍCÍ / PERFORMERS
Collegium 1704 – orchestr/orchestra
Collegium Vocale 1704 – sbor/choir
Václav Luks – dirigent/conductor

Giovanni Pierluigi da Palestrina:

Missa brevis

I. Kyrie
II. Gloria
III. Credo
IV. Sanctus & Benedictus
V. Agnus Dei II

Pavel Křížkovský:

Graduale in Dominica Resurrectionis

Leoš Janáček:

Exaudi Deus, JW II/4

Johann Sebastian Bach:

Magnificat, BWV 243

I. Magnificat (sbor)
II. Et exultavit spiritus meus (árie: soprán II)
III. Quia respexit humilitatem (árie: soprán I)
IV. Omnes generationes (sbor)
V. Quia fecit mihi magna (árie: bas)
VI. Et misericordia (duetto: alt, tenor)
VII. Fecit potentiam (sbor)
VIII. Deposuit potentes (árie: tenor)
IX. Esurientes implevit bonis (árie: alt)
X. Suscepit Israel (terzetto: soprán I, soprán II, alt)
XI. Sicut locutus est (sbor)
XII. Gloria Patri (sbor)

PROGRAMME

Giovanni Pierluigi da Palestrina:

Missa brevis

I. Kyrie
II. Gloria
III. Credo
IV. Sanctus & Benedictus
V. Agnus Dei II

Pavel Křížkovský:

Graduale in Dominica Resurrectionis

Leoš Janáček:

Exaudi Deus, JW II/4

Johann Sebastian Bach:

Magnificat, BWV 243

I. Magnificat (chorus)
II. Et exultavit spiritus meus (aria: soprano II)
III. Quia respexit humilitatem (aria: soprano I)
IV. Omnes generationes (chorus)
V. Quia fecit mihi magna (aria: bass)
VI. Et misericordia (duet: alto, tenor)
VII. Fecit potentiam (chorus)
VIII. Deposuit potentes (aria: tenor)
IX. Esurientes implevit bonis (aria: alto)
X. Suscepit Israel (trio: soprano I, soprano II, alto)
XI. Sicut locutus est (chorus)
XII. Gloria Patri (chorus)

— — —

V rámci festivalu duchovní koncerty pravidelně obracejí pozornost k místům, kde se formoval Janáčkův jedinečný skladatelský rukopis. V tomto smyslu dnešní program překračuje hranice pouhého chronologického historického přehledu a otevírá živý dialog napříč staletími, jehož společným jmenovatelem je hledání nadčasového sakrálního výrazu. Tento vnitřní myšlenkový oblouk spojuje autory, kteří v naprosto odlišných historických i společenských podmínkách hledali přesvědčivý duchovní výraz. Koncert skrze vědomý i intuitivní dialog děl renesance, baroka a 19. století ukazuje, jak se estetické principy renesanční polyfonie transformovaly do barokní monumentality a jak o necelá dvě století později inspirovaly snahy o reformu církevní hudby na Moravě.

Myšlenkovým středobodem, k němuž linie koncertu přímo či nepřímo směřují, je tvorba italského mistra renesanční polyfonie **Giovanniho Pierluigiho da Palestriny** (1525?–1594). Jeho *Missa brevis*, poprvé tištěná roku 1570, představuje podstatu takzvaného římského stylu, který se stal synonymem pro rovnováhu, přehlednost textu a dokonalé vedení hlasů bez afektovaných skoků. Palestrinova estetika spočívala v plynulosti a vnitřním klidu, kde je každý disonantní tón přísně připraven a následně rozveden. Propracovaná čtyřhlasá kompozice se pro celou evropskou hudební kulturu stala estetickým etalonem, k němuž se o dvě století později s hlubokou úctou obracel Johann Sebastian Bach a o další století později také reformátoři katolické liturgie. Palestrinův styl byl v tomto smyslu vnímán jako čistý a neposkvrněný archetyp sakrálního umění.

Když se v 19. století rozvinulo hnutí cecilianismu, byla to právě touha po návratu k palestrinovskému ideálu renesanční vokální polyfonie, stejně tak k čistotě jednohlasého gregoriánského chorálu. V moravském prostředí se klíčovou osobností této reformy stal **Pavel Křížkovský** (1820–1885), jehož působení na

kůru starobrněnské baziliky zásadně proměnilo tamní hudební provoz. Křížkovský se snažil očistit církevní hudbu od operních, teatrálních a příliš romantizujících prvků, které tehdy v chrámech dominovaly. Jeho hluboké teologické i muzikální vzdělání se promítalo v pevném řádu kompozičního přístupu – *Graduale in Dominica Resurrectionis* z roku 1878 není jiné. Je ukázkovým příkladem, jak lze principy renesanční polyfonie tvořivě uplatnit v kontextu duchovní hudby v poslední čtvrtině 19. století. Křížkovský není přísným imitátorem, využívá strukturální principy polyfonie k dosažení monumentality a jasnosti, která odpovídá souvislostem zmrtvýchvstání Páně.

V těsné blízkosti Křížkovského vyrůstal i **Leoš Janáček** (1854–1928) – jeho nejvýznamnější žák, jehož pozdější avantgardní styl si málokdo spojuje s přísným církevním řádem. Přesto bylo Janáčkovo dětství a mládí na starobrněnském kůru ceciliánskou estetikou hluboce formováno. Skladba *Exaudi Deus*, komponovaná v roce 1875 jako školní práce během Janáčkových studií na pražské varhanické škole, ukazuje mladého autora v pozici až překvapivě vyzrálého umělce, který si plně osvojil zákonitosti přísného slohu. Janáček zde pracuje s tradičním latinským žalmovým textem, a přestože jde o kompozici psanou v intencích školských pravidel a reformních snah, pod povrchem již prosvítá Janáčkova schopnost zkratky a specifického vnímání textové rytmiky, jež se naplno projevila v pozdějším fenoménu nápěvků mluvy. Právě zkušenost s vokální polyfonií a starými církevními tóninami, které jako choralista a později ředitel kůru denně prováděl, položila základy pro jeho specifické hudební myšlení, jež se v plné síle projevilo v jeho pozdních mistrovských dílech.

Zatímco Křížkovský s Janáčkem se k renesančnímu ideálu vraceli skrze historickou reflexi, pro **Johanna Sebastiana Bacha** (1685–1750) byl živou součástí jeho kompozičního kosmu. Bach studoval a opisoval Palestrinova díla, aby pronikl do tajů takzvaného stile antico, a tyto principy pak přirozeně promítal do své vlastní barokní polyfonie. V kontextu dnešního programu musíme zmínit, že jeho *Magnificat, BWV 243*, představuje na první pohled protipól k Palestrinově střídmosti, jelikož je plné barokního lesku, nástrojové barevnosti a dramatické rétoriky. Vnitřní logika vedení

hlasů a smysl pro přísný strukturální řád však mají téhož jmenovatele. Latinský chvalozpěv Panny Marie je zde rozvržen do kompaktních, tektonicky dokonale vyvážených částí, kde se střídají virtuózní árie s monumentálními pětihlasými sbory. Bach toto dílo napsal krátce po svém nástupu do Lipska v roce 1723 a dlouho se předpokládalo, že motivací bylo první provedení při vánočních nešporách. Vzhledem ke studiu původního skladatelova autografu v posledních přibližně dvaceti letech se odborníci přiklánějí k verzi, že Bach měl v úmyslu uvádět první verzi svého *Magnificat* v závislosti na okolnostech i při jiných svátcích než o Vánocích, což ostatně svědčí i dnešnímu dni.

Vzájemná setkání těchto čtyř skladeb rýsují pozoruhodný historický oblouk. Sledujeme ahistorickou cestu od Palestrinovy čisté renesanční formy přes pokusy o navázání tohoto ideálu v dílech Křížkovského a mladého Janáčka až po Bachovu barokní syntézu. Každý z autorů se svým vlastním způsobem dotýká hranice mezi přísnou kompoziční disciplínou a svobodným estetickým výrazem, spojené řemeslným porozuměním lidskému hlasu jako nejvýznamnějšímu nositeli hudebního sdělení.

Jiří Čevela

As part of the festival, the sacred concerts regularly focus on where Janáček's distinctive compositional style was formed. In this respect, today's programme goes beyond a mere chronological historical overview and opens up a living dialogue across the centuries, united by a search for a timeless sacred expression. This underlying arc of ideas connects composers who, in entirely different historical and social circumstances, sought a convincing spiritual expression. Through a conscious and intuitive dialogue between works of the Renaissance, Baroque and the nineteenth century, the concert demonstrates how the aesthetic principles of Renaissance polyphony were transformed into Baroque monumentality and how, less than two centuries later, they inspired efforts to reform church music in Moravia.

The intellectual focal point of the concert's various strands is the work of the Italian master of Renaissance polyphony, **Giovanni Pierluigi da Palestrina** (1525?–1594). His *Missa brevis*, first printed in 1570, represents the essence of the so-called Roman style, which became synonymous with balance, textual clarity and impeccable voice-leading without affected leaps. Palestrina's aesthetic was founded on fluidity and inner calm, in which every dissonant note is strictly prepared and subsequently resolved. His highly refined four-part writing became an aesthetic benchmark for the whole of European musical culture, to which Johann Sebastian Bach would turn with profound respect two centuries later, as would the reformers of the Catholic liturgy a century later. In this sense, Palestrina's style was perceived as the pure and unblemished archetype of sacred art.

When the Cecilian movement developed in the nineteenth century, it was driven above all by a desire to return to the Palestrinian ideal of Renaissance vocal polyphony, as well as to the purity of monophonic Gregorian chant. In Moravia, the key figure of these reforms was **Pavel Křížkovský** (1820–1885), whose

work at the choir of the Basilica of the Assumption of Our Lady in Old Brno fundamentally transformed musical developments there. Křížkovský sought to purge church music of the operatic, theatrical and excessively Romantic elements which then dominated in churches. His profound theological and musical education was reflected in a disciplined approach to composition – and his *Graduale in Dominica Resurrectionis* of 1878 is no exception. It is a prime example of how the principles of Renaissance polyphony could be creatively applied within the context of sacred music in the final quarter of the nineteenth century. Křížkovský, however, is not a strict imitator; instead, he employs the structural principles of polyphony to achieve a monumentality and clarity appropriate to the context of the Resurrection of the Lord.

Leoš Janáček (1854–1928) also grew up in close proximity to Křížkovský and was his most important pupil, whose later avant-garde style few would associate with the strict discipline of church music. Nevertheless, Janáček's childhood and youth at the Staré Brno choir loft were profoundly shaped by the Cecilian aesthetic. The composition *Exaudi Deus*, written in 1875 as a student exercise during Janáček's time at the Prague Organ School, presents the young composer as a surprisingly mature artist who had fully mastered the conventions of this style. Here Janáček works with a traditional Latin psalm text, and although the composition was written in accordance with academic rules and the principles of reform, beneath the surface one can already discern Janáček's gift for compression and his distinctive sensitivity to textual rhythm, which would later find its fullest expression in his speech melodies. It was this experience of vocal polyphony and the old church modes, that he performed daily as a chorister and later as choirmaster, which laid the foundations for his distinctive musical thinking and would reveal its full force in his late masterpieces.

Whereas Křížkovský and Janáček returned to the Renaissance ideal through historical reflection, for **Johann Sebastian Bach** (1685–1750) it was a living part of his compositional cosmos. Bach studied and copied works by Palestrina in order to uncover the secrets of the so-called *stile antico*, and then naturally

incorporated these principles into his own Baroque polyphony. In the context of today's programme, it is worth mentioning his *Magnificat, BWV 243*, which at first sight represents a counterpoint to Palestrina's restraint, being full of Baroque brilliance, instrumental colour and dramatic rhetoric. Yet the underlying logic of the voice-leading and the sense of rigorous structural order have the same common denominator. The Latin hymn of praise to the Virgin Mary is organised into compact, architecturally perfectly balanced sections, alternating virtuoso arias with monumental five-part choruses. Bach wrote the work shortly after taking up his post in Leipzig in 1723, and it was long assumed that he was motivated by the fact that it was to be performed at Vespers on Christmas Day. However, studies of the composer's original autograph over the past twenty years have shown that Bach probably intended the first version of his *Magnificat* to be performed, depending on the circumstances, on other feast days as well as Christmas – a conclusion which is also fitting for today's occasion.

The juxtaposition of these four works traces a remarkable historical arc. We follow an ahistorical path from Palestrina's pure Renaissance form, through attempts to revive this ideal in the works of Křížkovský and the young Janáček, to Bach's Baroque synthesis. Each of these composers, in their own way, touches the boundary between rigorous compositional discipline and free aesthetic expression, united by a craftsmanship grounded in an understanding of the human voice as the most important vehicle of musical communication.

Jiří Čevela

Collegium & Collegium Vocale 1704

ORCHESTR

Pražský barokní orchestr Collegium 1704 a vokální ansámbl Collegium Vocale 1704 patří v oblasti historicky poučené interpretace staré hudby ke světové špičce. Soubor založil cembalista a dirigent Václav Luks u příležitosti projektu Bach – Praha – 2005. V roce 2008 zahájilo Collegium 1704 projekt Hudební most Praha – Drážďany, který propojuje kulturní dědictví obou měst a stal se základem dlouhodobých koncertních sezon souboru v Praze (Rudolfinum) a Drážďanech. Spolupráce se světově proslulými sólisty, jako jsou Magdalena Kožená, Vivica Genaux a další, upevnila jeho mezinárodní renomé. Nedávná pozvání Collegia 1704 zahrnují prestižní pořadatele a pódia jako Salzburger Festspiele, Berliner Philharmonie, Wigmore Hall v Londýně, Theater an der Wien či Bachfest v Lipsku. V květnu 2021 Collegium 1704 zahájilo mezinárodní hudební festival Pražské jaro provedením Smetanovy *Mé vlasti*, jejíž nahrávka vyšla na kritiky oceňovaném CD (2022). V operních produkcích navázalo Collegium 1704 na mezinárodní úspěchy inscenace Händelova *Rinalda* provedením opery *L'Olimpiade* J. Myslivečka, nominované na International Opera Awards 2014, a opery *Arsilda, regina di Ponto* A. Vivaldiho v novodobé světové premiéře. V roce 2022 uvedlo Händelovu operu *Alcina* v režii J. Heřmana v koprodukci s Národním divadlem Brno, Opéra Royal ve Versailles a Théatre de Caen, následovala Mozartova *Figarova svatba* (2025) a nejnověji Händelova *Agrippina* (2026). Pražské Národní divadlo uvedlo ve spolupráci s Collegiem 1704 operu *Platée* J. Ph. Rameaua (2024) a Purcellovu *Dido a Aenesas* (2026). V roce 2014 spolupracovalo Collegium 1704 s B. Mehtou na DVD s Gluckovou operou *Orfeo ed Euridice* v režii O. Havelky a na natáčení dokumentu BBC 2 *Mozart v Praze* s R. Villazónem. Soubor se podílel na

historickém velkofilmu *Il Boemo* (2022) v režii P. Václava o životě J. Myslivečka. Nahrávky Collegia 1704 se těší přízni posluchačů i hudební kritiky (opakovaná ocenění Diapason d'Or, CD měsíce & Editor's Choice či nominace na CD roku Gramophone Magazine, BBC Music Magazine Award). Nejvýznamnějšími počiny posledních let jsou první kompletní česká nahrávka Händelova *Mesiáše* z roku 2019 a 3CD s operou *Les Boréades* J. Ph. Rameaua, které získalo ocenění Trophées 2020 a cenu nizozemských hudebních kritiků Edison Klassiek 2021 jako nejlepší operní nahrávka roku. Název souboru odkazuje k roku 1704, kdy byla v Praze provedena hra *Via Laureata* s hudbou Jana Dismase Zelenky, největšího génia českého baroka, který je pro orchestr erbovním skladatelem.

Collegium & Collegium Vocale 1704

ORCHESTRA

The Prague-based Baroque orchestra Collegium 1704 and the vocal ensemble Collegium Vocale 1704 are among the world's leading ensembles specializing in historically informed performances of early music. The ensemble was founded by harpsichordist and conductor Václav Luks on the occasion of the Bach – Prague – 2005 project. In 2008, Collegium 1704 launched the Music Bridge Prague–Dresden project, which links the cultural heritage of these two cities and is the foundation for the ensemble's long-term concert seasons in Prague (Rudolfinum) and Dresden. Collaborations with world-renowned soloists such as Magdalena Kožená, Vivica Genaux and others have further strengthened its international reputation. Collegium 1704 has recently received invitations from prestigious festivals, presenters and venues such as the Salzburg Festival, the Berliner Philharmonie, Wigmore Hall in London, Theater an der Wien and the Leipzig Bach Festival. In May 2021, Collegium 1704 opened the Prague Spring International Music Festival with a performance of Smetana's *Má vlast*, a recording of which was released on a critically acclaimed CD in 2022. In opera productions, Collegium 1704 followed the international success of its production of Handel's *Rinaldo* with a performance of Mysliveček's *L'Olimpiade*, which was nominated for the International Opera Awards in 2014, and Vivaldi's *Arsilda, regina di Ponto* in its first modern worldwide performance. In 2022, it presented Handel's opera *Alcina*, directed by Jiří Heřman, in a co-production with the National Theatre Brno, the Opéra Royal de Versailles and the Théâtre de Caen, followed by Mozart's *Le nozze di Figaro* (2025) and, most recently, Handel's *Agrippina* (2026). The National Theatre Prague presented Rameau's *Platée*

(2024) and Purcell's *Dido and Aeneas* (2026) in collaboration with Collegium 1704. In 2014, Collegium 1704 collaborated with Bejun Mehta on a DVD of Gluck's opera *Orfeo ed Euridice*, directed by Ondřej Havelka, and on the BBC Two documentary *Mozart in Prague* with Rolando Villazón. The ensemble also participated in the historical epic film *Il Boemo* (2022), directed by Petr Václav, about the life of Josef Mysliveček. Recordings by Collegium 1704 have been warmly received by both audiences and music critics, receiving Diapason d'Or awards, CD of the Month and Editor's Choice distinctions, as well as nominations for CD of the Year from Gramophone Magazine and the BBC Music Magazine Awards. The ensemble's most significant projects in recent years have included the first complete Czech recording of Handel's *Messiah* in 2019 and a three-CD set of Rameau's opera *Les Boréades*, which received the Trophées 2020 award and the Dutch music critics' Edison Klassiek 2021 award for Best Opera Recording of the Year. The ensemble's name refers to the year 1704, when the play *Via Laureata*, with music by Jan Dismas Zelenka, the greatest genius of the Czech Baroque and the orchestra's signature composer, was performed in Prague.

Václav Luks

DIRIGENT

Během studií v Basileji i v následujících letech Václav Luks koncertoval jako sólový hornista Akademie für Alte Musik Berlin po celé Evropě i v zámoří. Po návratu ze zahraničí v roce 2005 přetvořil komorní soubor Collegium 1704, který založil již za studií, v barokní orchestr a založil vokální soubor Collegium Vocale 1704. Pod jeho vedením soubory hostují na prestižních festivalech a účinkují ve významných koncertních síních. Kromě intenzivní práce s Collegiem 1704 Václav Luks spolupracuje také s dalšími uznávanými soubory jako Netherlands Bach Society, Camerata Salzburg, Akademie für Alte Musik Berlin, La Cetra Barockorchester Basel nebo Dresdner Kammerchor. Při benefičním koncertu na obnovu Notre Dame dirigoval Václav Luks Orchestre National de France. V roce 2021 mu francouzská rozhlasová stanice France Musique věnovala pět dílů seriálu *Grands interpretes de la musique classique*. V květnu 2021 dirigoval Collegium 1704 při zahajovacím koncertu mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Spolupracoval s mezinárodně proslulými pěvci jako Karina Gauvin, Vivica Genaux, Ann Hallenberg, Martina Janková, Philippe Jaroussky, Magdalena Kožená, Bejun Mehta, Sara Mingardo, Adam Plachetka a Andreas Scholl. Na operních a divadelních představeních spolupracoval Václav Luks s režiséry jako Willy Decker, Ondřej Havelka, Ursel Herrmann, Jiří Heřman, Louise Moaty, J. A. Pitínský nebo David Radok. Jeho aktivity sehrály významnou roli v oživení zájmu o díla českých skladatelů Jana Dismase Zelenky a Josefa Myslivečka a také v posílení česko-německých kulturních vztahů prostřednictvím znovuobjevování společných hudebních tradic obou zemí.

CONDUCTOR

During his studies in Basel and in the years that followed, Václav Luks performed throughout Europe and overseas as a solo horn player with the Akademie für Alte Musik Berlin. After returning from abroad in 2005, he transformed the chamber ensemble Collegium 1704, which he had founded while still a student, into a Baroque orchestra and established the vocal ensemble Collegium Vocale 1704. Under his direction, the ensembles perform at prestigious festivals and in major concert halls. In addition to his tireless work with Collegium 1704, Václav Luks also collaborates with other renowned ensembles such as the Netherlands Bach Society, Camerata Salzburg, Akademie für Alte Musik Berlin, La Cetra Barockorchester Basel and Dresdner Kammerchor. At a benefit concert for the restoration of Notre-Dame, Václav Luks conducted the Orchestre National de France. In 2021, the French radio station France Musique devoted a five-part series, *Grands interprètes de la musique classique*, to him. In May 2021, he conducted Collegium 1704 at the opening concert of the Prague Spring International Music Festival. He has collaborated with internationally renowned singers including Karina Gauvin, Vivica Genaux, Ann Hallenberg, Martina Janková, Philippe Jaroussky, Magdalena Kožená, Bejun Mehta, Sara Mingardo, Adam Plachetka and Andreas Scholl. In opera and theatre productions, Václav Luks has worked with directors including Willy Decker, Ondřej Havelka, Ursel Herrmann, Jiří Heřman, Louise Moaty, Jan Antonín Pitínský and David Radok. His activities have played a significant role in reviving interest in the works of the Czech composers Jan Dismas Zelenka and Josef Mysliveček, as well as in strengthening Czech-German cultural relations through the rediscovery of the two countries' shared musical traditions.

Giovanni Pierluigi da Palestrina:

Missa brevis

Kyrie
Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

Gloria
Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
Chválíme tě. Velebíme tě.
Klaníme se ti. Oslavujeme tě.
Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
Pane a Bože, nebeský Králi,
Bože, Otče všemohoucí.
Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi,
ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán,
ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste,
se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
Amen.

Credo
Věřím v jednoho Boha,
Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky.
Bůh z Boha, Světlo ze Světla, Pravý Bůh z Pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem,

skrze něhož všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován, za dnů Pontia Piláta,
byl umučen a pohřben
a třetího dne vstal z mrtvých podle Písma,
vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě,
soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.
Věřím v Ducha svatého, Pána a Dárce života,
který z Otce i Syna vychází.
S Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.
Věřím v jednu, svatou, všeobecnou (katolickou), apoštolskou Církev.
Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

Sanctus & Benedictus
Svatý, svatý, svatý, Pán, Bůh zástupů.
Nebe i země jsou plny tvé slávy.
Hosana na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.
Hosana na výsostech.

Agnus Dei II
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, daruj nám pokoj.

Giovanni Pierluigi da Palestrina:

Missa brevis

Kyrie
Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

Gloria
Glory to God in the highest,
and on earth peace to people of good will.
We praise you, we bless you,
we adore you, we glorify you,,
we give you thanks for your great glory,
Lord God, heavenly King,
O God, almighty Father.
Lord Jesus Christ, Only Begotten Son,
Lord God, Lamb of God, Son of the Father,
you take away the sins of the world, have mercy on us;
you take away the sins of the world, receive our prayer;
you are seated at the right hand of the Father, have mercy on us.
For you alone are the Holy One, you alone are the Lord,
you alone are the Most High, Jesus Christ,
with the Holy Spirit, in the glory of God the Father.
Amen.

Credo
I believe in one God,
the Father almighty, maker of heaven and earth,
of all things visible and invisible.
I believe in one Lord Jesus Christ,
the Only Begotten Son of God,
born of the Father before all ages.
God from God, Light from Light, true God from true God,
begotten, not made, consubstantial with the Father;

through him all things were made.
For us men and for our salvation he came down from heaven,
and by the Holy Spirit was incarnate of the Virgin Mary,
and became man.
For our sake he was crucified under Pontius Pilate,
he suffered death and was buried,
and rose again on the third day
in accordance with the Scriptures.
He ascended into heaven
and is seated at the right hand of the Father.
He will come again in glory
to judge the living and the dead
and his kingdom will have no end.
I believe in the Holy Spirit, the Lord, the giver of life,
who proceeds from the Father and the Son,
who with the Father and the Son is adored and glorified,
who has spoken through the prophets.
I believe in one, holy, catholic and apostolic Church.
I confess one Baptism for the forgiveness of sins
and I look forward to the resurrection of the dead
and the life of the world to come.
Amen.

Sanctus & Benedictus
Holy, Holy, Holy, Lord God of hosts,
heaven and earth are full of thy glory.
Hosanna in the highest.
Blessed is he that cometh in the name of the Lord.
Hosanna in the highest.

Agnus Dei II
Lamb of God, you take away the sins of the world,
grant us peace.

Pavel Křížkovský:

Graduale in Dominica Resurrectionis

Toto je den, který učinil Hospodin:
jásejme a radujme se z něho.
Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
neboť jeho milosrdenství trvá na věky.
Aleluja, aleluja.
Náš velikonoční beránek, Kristus, je obětován.

Pavel Křížkovský:

Graduale in Dominica Resurrectionis

This is the day the Lord has made;
let us rejoice and be glad in it.
Give thanks to the Lord, for he us good,
for his mercy endures forever.
Alleluia, alleluia.
Christ, our Paschal Lamb, has been sacrificed.

Leoš Janáček:

Exaudi Deus, JW II/4

Vyslyš, Bože, modlitbu mou
a nepřehlížej moji prosbu,
všimni si mě a vyslyš mě.

Leoš Janáček:

Exaudi Deus, JW II/4

Give ear to my prayer, O God;
and hide not thyself from my supplication.
Attend unto me, and hear me.

Johann Sebastian Bach:

Magnificat, BWV 243

Magnificat *(sbor)*
Velebí má duše Hospodina,
Et exultavit spiritus meus *(árie: soprán II)*
a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli.
Quia respexit humilitatem *(árie: soprán I)*
Neboť shlédl na nepatrnost své služebnice.
Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit
Omnes generationes *(sbor)*
všechna pokolení.
Quia fecit mihi magna *(árie: bas)*
Neboť mocný mi učinil veliké věci a jeho jméno je svaté.
Et misericordia *(duetto: alt, tenor)*
A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení pro ty,
kdo se ho bojí.
Fecit potentiam *(sbor)*
Projevil sílu svým ramenem, rozptýlil ty,
kdo v srdci smýšlejí pyšně.
Deposuit potentes *(árie: tenor)*
Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil.
Esurientes implevit bonis *(árie: alt)*
Hladovějící nasytil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.
Suscepit Israel *(terzetto: soprán I, soprán II, alt)*
Ujal se Izraele, svého služebníka, pamatuje na své milosrdenství,
Sicut locutus est *(sbor)*
jak mluvil k našim otcům, k Abrahamovi a jeho potomstvu na věky.
Gloria Patri *(sbor)*
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku,
i nyní i vždycky a na věky věků.
Amen.

Johann Sebastian Bach:

Magnificat, BWV 243

Magnificat *(chorus)*
My soul doth magnify the Lord
Et exultavit spiritus meus *(aria: soprano II)*
And my spirit rejoices in God my saviour.
Quia respexit humilitatem *(aria: soprano I)*
For He has regarded the lowliness of His handmaiden:
For behold, from henceforth shall call me blessed
Omnes generationes *(chorus)*
All generations.
Quia fecit mihi magna *(aria: bass)*
For He is mighty has magnified me; and holy is His name.
Et misericordia *(duet: alto, tenor)*
And His mercy is on them that fear Him
from generation to generation.
Fecit potentiam *(chorus)*
He hath showed strength with His arm;
He hath scattered the proud in the imagination of their hearts.
Deposuit potentes *(aria: tenor)*
He hath put down the mighty from their seats,
and hath exalted the humble.
Esurientes implevit bonis *(aria: alto)*
He hath filled the hungry with good things;
and the rich He hath sent empty away.
Suscepit Israel *(trio: soprano I, soprano II, alto)*
He hath holpen His servant Israel, in remembrance of His mercy.
Sicut locutus est *(chorus)*
As He spoke to our forefathers, Abraham, and his seed forever.
Gloria Patri *(chorus)*
Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit!
As it was in the beginning,
is now and ever shall be world without end.
Amen.